

Menighetsbladet

Sentrum og St. Hanshaugen sokn

Nr. 5/18 – Desember 2018

- s. 2 Å synge julen inn – i katedral og jordhytte
- s. 3 Jubel på Lovisenberg
- s. 5 Diakonissehuset og sykehuset
- s. 11 Arven fra diakonissene
- s. 13 Cathinka Guldbergs fotspor
- s. 15 Diakonissedrakten – draktreglement
- s. 17 Lovisenberg kirke består som kirke for soknet
- s. 18 Menighetsrådsmøte om soknedeling
- s. 19 Gudstjenester og arrangementer fremover
- s. 22 Faste aktiviteter i soknet
- s. 23 Praktisk informasjon



Å synge julen inn – i katedral og jordhytte

Av Arne Braut, institusjonsprest på Cathinka Guldberg-senteret Lovisenberg



Å synge er noe helt eget. Aller sterkest er det når julen synges inn. Enten det er i en middelalder-katedral på St Hanshaugen eller i en jordhytte i Kenya. Kan man synge julen inn og samtidig favne om det julehøytiden er for ulike mennesker?

Trygve Skaug og Maria Mena. To sterke artister. I 2016 møttes de til duett i Gamle Aker kirke. Det har gått gjetord om framføringen. Skaug hadde oversatt Maria Menas «Home for Christmas» til norsk. Han klarte nok en gang å bruke små nok ord for store følelser. Sammen setter de ord på hvor sårbar julefeiringen er for mange:

*«Tenk på hva du sier
for desember
gjør meg stille
la meg i det minste
få ha tårene i fred
Jeg har et sted
hvor dagene
med djupe sår forsvinner
blant trygge hus og gater
som jeg kjenner ut og inn»*

(Tekst: Maria Mena/ Trygve Skaug)

Når Maria Menas varme intensitet møter Trygve Skaugs lavmælte og jordnære ord, skapes noe ekte. De som fikk urframføringen med seg en desemberdag, forteller videre om det.

Makeløs rytmesans. Jeg feiret en gang jul langt borte fra middelhavskatedraler og julekonserter. Det var i en landsby i Pokot i Kenya. «Vår første jul i et fremmed land,» nynnet vi. Vi var borte fra alt vi var vant med å ha rundt oss en julaften. Nå feiret vi jul i en liten landsby. Natt til 1.juledag hører vi taktfaste trommer ikke så langt unna. Vi følger lyden. Til et høydedrag med en enkel, liten kirke. Laget av jord og enkle planker. Det er barn som synger julen inn. Med rytmeinstrument festet til kroppen. En rytmesans jeg aldri har hørt maken til. Klare barnestemmer. Glede. Forventning. Jeg vet ikke hva de sang. Men jeg vet hva sangen gjorde med meg. Jeg kjente meg hjemme 8000 km hjemmefra.

*«Bare få julen hjemme
få skjønn hva hjemme er
jeg vil ha julen hjemme
kjenne hva hjemme er»*

(Tekst: Maria Mena/ Trygve Skaug)

Jubel på Lovisenberg – 150 års jubileumsfeiring



Fra festgudstjenesten i Lovisenberg kirke

Av redaktøren

(FOTO: Mats Silberg, Mørland & Johnsen)

Ja, jubel har det vært, hele 8 dager til ende ganske nylig. Diakonissene kan dette med å feire åremålsdager. Og i år er det 150 år siden det hele startet: Cathinka Guldborg som tok imot sin første sykepleierelev i Kommunalgården på Grønland. Og i årene som fulgte, ble det etter hvert etablert sykehus i Ullevålsveien 5 og senere på Lovisenberg hvor det også ble bygget kirke, sykehjem, sykepleieskole, gjestehus, barnehage og oblatbakeri.

Dette nummeret av Menighetsbladet har valgt å vie Diakonissehuset stor oppmerksomhet og har flere artikler som vi håper vil være av interesse for mange lesere.



Prosesjon ved
festgudstjenesten i
Lovisenberg kirke

Programmet

Programmet startet med festgudstjeneste i Lovisenberg kirke søndag 18. november. Derneft fulgte slag i slag:

Mandag 19. november: Mottagelse i Oslo rådhus

Tirsdag 20. november: Åpning av nytt museum på Diakonissehuset med kakefest og feiring for alle ansatte

Onsdag 21. november: Fagdag på Cathinka Guldberg-senteret. Lunsj og konsert i kantinen på Lovisenberg diakonale høgskole. Politisk debatt samme sted. Konsert for pasienter og pårørende på Cathinka Guldberg-senteret.

Torsdag 22. november: Jubileumskonferanse på høgskolen. Jubileumssymposium i den nye aulaen på sykehuset. Konsert i kirken for ansatte og gjester.

Fredag 23. november: Forskningsdag med påfølgende fastlegeseminar. Presentasjon av Lovisenberg Diakonale Barnehages kunstutstilling.

Søndag 25. november: Jubileumsgudstjeneste i Oslo domkirke med etterfølgende kirkekaffe på Diakonissehuset. Om kvelden: Festforestilling i Den Norske Opera & Ballett.

Vi har gjengitt noen bilder fra festlighetene



Arve Tellefsen spilte under åpningen av muséet.



Sjefslege Erik Normann serverer ved kirkekaffen



Lovisenbergkoret sang under festgudstjenesten.



Menighetsrådsleder Klaus Mittenzwei hilste fra menighetsrådet



Arve Tellefsen og kantor, Ulf Nilsen, underholdt under kaffen etter åpningen av muséet.

Diakonissehuset og sykehuset

Et historisk tilbakeblikk - Pionerer innenfor sykehus og sykepleiefaget



Asylet,
Kommunalgaarden på
Grønland i Oslo

Sykehusets fundament ble lagt av Norges første sykepleier, pioneren Cathinka Guldberg, i 1868. Hennes innsats og fremsynthet innen kompetanse og omsorg var med på å skape grunnlaget for driften frem til dagens moderne virksomhet ved sykehuset.

Etablert

Diakonissehusets sykehus ble etablert i 1868 som utdannelsessenter for diakonisser. Kommunalgården på Grønland ble det første lokalet for diakonisseanstalten, og søster Cathinka Guldberg som hadde gått i diakonilære i Kaiserwerth i Tyskland, ble den første forstanderinnen. Hun var banebrytende som diakoniens mor i Norge, og som landets første sykepleier er hun blitt stående som et symbol og forbilde. Fordomsfri, tjenestevillig og handlekraftig bygget hun opp en organisasjon og et sykehus, som ikke bare betydde opptakten til en organisert kvinnelig diakoni, men også begynnelsen til en

faglært sykepleie i Norge. Program-erklæringen var: "Hva vil jeg? Tjene vil jeg; Hvem vil jeg tjene? Herren i hans syke og fattige. Det første sykehuset som Diakonisseanstalten sto bak, ble opprettet i 1870 på [Brandts løkke](#) i [Ullevålsveien](#) 5. Det ble nedlagt i 1895, etter at anstalten i 1888 hadde åpnet [Lovisenberg sykehus](#), som ble oppført i [Lovisenberggata](#) 17 i løpet av årene 1885–1888. Den 69 mål store eiendommen hadde de fått i gave av grosserer Oluf Kiær. Arkitekt Victor Nordan, som senere var arkitekt for bl.a. Ullevål sykehus, leverte skissen til bygget. Det ble utvidet i 1924–1928. Det ble et mønstersykehus. Særlig var man stolt av operasjonsavdelingen, der alt var lagt til rette for å gjøre det så hygienisk som mulig - her var man et foregangssykehus i antiseptikkens barndom. Alt i 1897 kom det røntgenapparat - før Rikshospitalet hadde gått til en slik anskaffelse.

Flere pasienter og større muligheter

Det nye sykehuset betydde flere pasienter og større muligheter til å behandle dem. I 1896 ble det behandlet 562 pasienter fordelt på områdene kirurgi, medisin og psykiatri. Antall pasientsenger ble doblet til 150 senger da man høsten 1929 innviet en ny fløy, reist i rett vinkel med det gamle sykehuset. En egen psykiatrisk avdeling med 40 plasser ble åpnet i 1949. Lovisenberg sykehus fusjonerte i 1993 med [Menighetssøsterhjemmets sykehus](#) til [Lovisenberg diakonale sykehus](#). I 1998 ble Vor Frues Hospital også en del av sykehuset.

Felles utgangspunkt

De to fusjonerende sykehusene hadde felles utgangspunkt – tjeneste for Herren i hans syke og nødstilte.

De fleste ansatte ved Menighetssøsterhjemmets sykehus ble med over i det nye sykehusselskapet Lovisenberg Diakonale Sykehus AS, som overtok sykehusbygningen på Lovisenberg. De private diakonale stiftelsene Diakonissehuset og Menighetssøsterhjemmet eier 50 prosent hver av aksjene i det nye sykehuset. De to

fusjonerende sykehusene hadde felles utgangspunkt – tjeneste for Herren i hans syke og nødstilte.

Med dette som drivkraft har begge vært pionerer i utdanning av sykepleiere, hver med sine hovednisjer - sykehus og hjemmesykepleie. Nå er man ett sykehus - med felles mål om å leve opp til pionertradisjonen. Tuftet på kvalitet og nestekjærlighet vil sykehuset stå i en tjeneste med helhetlig omsorg for pasienter og pårørende.

Lovisenberg Diakonale Sykehus har driftsavtale med [Helse Sør-Øst Regionale Helse Foretak](#). Foretaket omfatter fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Hedmark, Oppland, Buskerud, Vestfold, Telemark Aust-Agder og Vest-Agder.

Mer om Menighetssøsterhjemmet

- hjemmesykepleiens opprinnelse

Mange av elevene ved Diakonisseanstalten gikk etter utdannelsen ut i menighetsarbeid i sine hjembygder. Behovet for sykepleie på landsbygda var stort ved århundreskiftet, og elevkapasiteten ved Diakonissehuset var ikke stor nok til å dekke behovet for menighetssøstre. Det ble derfor i forståelse med Diakonissehuset opprettet et eget menighetssøsterhjem med sikte på å utdanne diakonisser for landsbygden.

Diakonissehuset skulle ta inn elever fra den nye institusjonen ved sitt sykehus, og avgi lærekrefter til undervisningen. Dermed var et tett samarbeide i gang.

1. september 1916 kunne undervisningen starte ved den nye diakonistiinstitusjonen. Menighetssøsterhjemmet hadde sine første lokaler i Rosenborggata 8, som rommet både søsterhjem, klinikk og senere eget sykehus med avdeling for indremedisin og elektiv kirurgi.

Lovisenberg kirke, også omtalt som Diakonissehusets kirke, ble innviet i 1912.

I 1888 ble [Lovisenberg Oblatbakeri](#) etablert etter at en av søstrene hadde tatt med seg utstyr til oblatbaking fra Tyskland. Det produseres i 2010-årene omkring 1,3 millioner oblater i året, hvilket utgjør en størstedelen av forbruket til [Den norske kirkes nattverdsgudstjenester](#).

Arven fra diakonissene



Av Vidar Haukeland, direktør for Diakonissehuset Lovisenberg. Ansvarlig redaktør av Lovisenbergposten.

Lederartikkel i Lovisenbergposten nr. 3/2018.

I et evighetsperspektiv er 150 år knapt et skuldertrekk. Målt i menneskealdre er det generasjon etter generasjon. For oss på Lovisenberg er det et budskap og en tjeneste som begynte i 1868, og som 150 år senere, etter en rekke av veldige samfunnsendringer, fortsatt er det samme.

Arven fra Cathinka Guldborg, Rikke Nissen og deres medsøstre kan favnes i ett navn – Lovisenberg. Denne arven har minst tre dimensjoner.

Et verdigrunnlag som i sin opprinnelige formulering fra Cathinka Guldborg var «å tjene Herren i Hans Syge og Fattige», og å gjøre det med kunnskap. Dette verdigrunnlaget er i vår moderne språkdrakt blitt til kjerneverdierne kvalitet og nestekjærlighet.

En eiendom på 84 mål som lå helt i yttergrensen av byen som den gang het Kristiania. Diakonissene fikk tomten i gave. Dette verdifulle området eies av Diakonissehuset, som gjennom årene har ført opp en rekke bygninger for sykepleieutdanning, sykehusdrift og omsorg, både for barn og voksne. Vi er glade for at Diakonissehuset har bestått og utviklet seg slik at området fortsatt brukes til samme formål som da diakonissene fikk det. Like etter årsskiftet ble et nytt psykiatribygg ferdigstilt, og Diakonissehuset håper også å kunne reise et psykiatrisk sykehjem på området.

Ledende virksomheter innen sykepleieutdanning, sykehus og omsorg: *Lovisenberg diakonale høgskole* har over 1000 studenter. I tråd med arven fra Cathinka og Rikke har vi valgt å fortsette som Norges eneste rendyrkede sykepleiehøgskole.

Landets største. *Lovisenberg Diakonale Sykehus* er landets største private sykehus, med ca 1600 ansatte og nærmere 300 sengeplasser. Sykehuset har en langsiktig driftsavtale med Helse Sør-Øst, og er en hjørnestein i spesialisthelsetjenesten i Oslo, med et særlig ansvar for å være lokalsykehus i Oslo indre by.

Cathinka Guldberg-senteret Lovisenberg er et moderne sykehjem som står i en tydelig diakonal tradisjon, med et omsorgstilbud preget av kvalitet og nestekjærlighet. Her er det 127 sengeplasser. I tilknytning til senteret ligger Lovisenberg Omsorg+, et boligtilbud for eldre som muliggjør et sosialt fellesskap i trygge omsorgsrammer.

Til Lovisenberg-samfunnet hører selvsagt også kirken, som brukes både av Den norske Kirke og Diakonissehuset, Lovisenberg Diakonale Barnehage og Lovisenberg Diakonale Gjestehus, som ivaretar en gammel tradisjon av gjestfrihet. Selv oblatbakeriet fra 1888 holder stand.

Arven fra diakonissene. I sum er dette den store arven fra diakonissene, ikke bare til Lovisenberg, studentene og oss som arbeider her. Først og fremst er det en arv til pasienter og pårørende fra Grünerløkka, Gamle Oslo, St. Hanshaugen og Sagene – og til alle andre i Norge som trenger og får behandling og pleie på Lovisenberg.

Helt siden starten blant de fattige på østkanten har Diakonissehuset holdt fast på sitt verdisyn, sitt oppdrag og sitt ankerfeste i Oslo indre by, et ankerfeste som har formet vår egenart og tjeneste. Derfor verner vi om sykehusets opptaksområde, som har gjort det til landets ledende innen storbyhelse.

Kvalitet og nestekjærlighet. Mye har endret seg siden Diakonissehuset ble grunnlagt. Gjennom årene fikk diakonissene erfare sannheten i det Rikke Nissen skrev i 1885: «Andre tider kan finne andre former, i omskiftende tider må vi bevare kjærligheten til de syke og fattige, det er den oppgaven vi har fått». For uten nestekjærligheten ville sykepleien kun være «en haandværksmæssig Virksomhed».

Derfor er kvalitet og nestekjærlighet fortsatt verdigrunnet for oss på Lovisenberg.

I Cathinka Guldbergs fotspor

Tekst: Kine Stirler Alm og Ida Maria Haga

Foto: Lovisenberg Diakonale Barnehage



Foto: Barnehagen på besøk ved Cathinka Guldbergs grav

Det å fortelle historier til barn har vi gjort i mange generasjoner. Historien om askeladden og bukkene bruse ved sengekanten kan ses som en norsk tradisjon. I Lovisenberg Diakonale Barnehage er det historiene om Cathinka Guldberg som har fått mest oppmerksomhet i år. Riktignok fordi vi er i et jubileumsår og det har det vært stor fokus på dette også blant de små.

Det at Lovisenberg fyller 150 år og at vi har jubileum vet barna i barnehagen godt.

Dette har vært et tema helt siden starten av året. Å involvere hele barnehagen og kunne fortelle historier om hvordan ting var i «gamle dager» synes barna er stas sier Daglig Leder Kristine Blikstad. Hun har vært opptatt av at barna forstår hva som foregår på Lovisenberg området og at vi snakker om en så viktig foregangskvinne som Cathinka Guldberg var. Spesielt det å kunne fortelle om at Cathinka var en kvinne forut for sin tid synes Blikstad er viktig.

I barnehagen har de fokusert på hva som appellerer i forbindelse med jubileet. Historier om hvordan det var for Cathinka, blant annet at man ikke hadde telefon men måtte sende

brev –er detaljer barna har blitt veldig interessert i. Går man opp i barnehagen og spør hvem Cathinka Guldberg var får vi nok mange forskjellige svar. Barna har vært og besøkt graven hennes og alle avdelingene har en egen diakonissebamse som har fulgt barna på forskjellige reiser og utflukter og dette har blitt godt dokumentert. En annen ting som har vært spennende for barna har vært å leke sykehus, altså hvordan er det å være lege eller sykepleier og hva betyr dette? De har laget sin egen doktorkrok hvor de har lekt og fått større forståelse av nettopp hva disse diakonissene gjorde da de reiste rundt i Norges land for å pleie syke. Til slutt er det vår nye eller «gamle» logo som har vært i fokus, nemlig duen.

Her har de forskjellige avdelingene være kreative og laget forskjellige versjoner av Lovisenberg sin logo. Alle prosjektene barnehagen har hatt i forbindelse med jubileet denne høsten ble utstilt den 23. november. Alle var velkommen til å ta en titt.



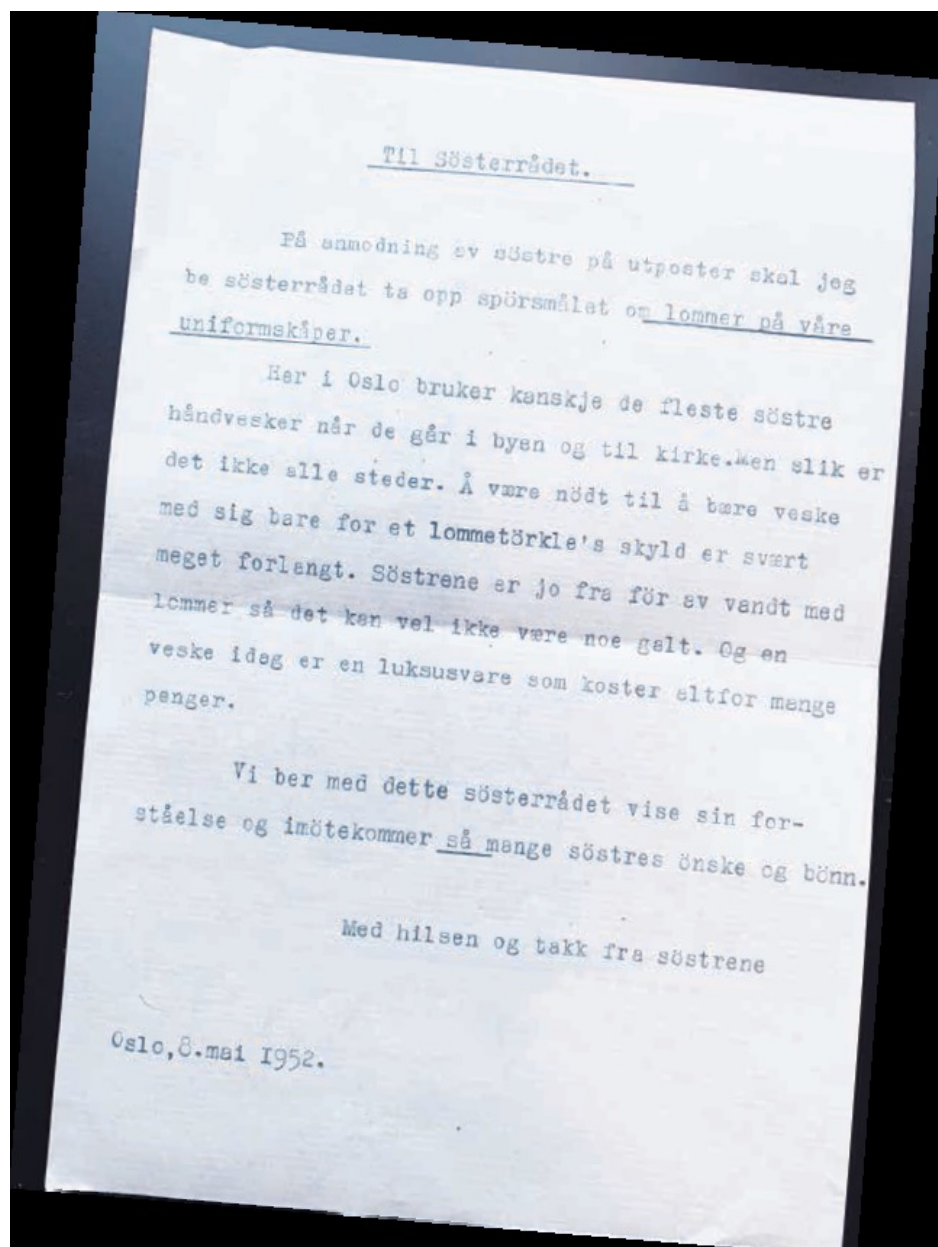
Berit Hovland er diakonisse og er tilknyttet historisk arkiv og det nye muséet på Lovisenberg.
(Fra Lovisenbergposten nr. 3/2018)

Diakonissedrakten - draktreglement

Gjennom alle år har søstrene vært opptatt av drakten. Drakten var lik for alle enten en var i tjeneste eller hadde fri.

Cathinka Guldborg brukte drakten fra Käiserswerth de første årene av sin tjeneste. Rikke Nissen mente at drakten de brukte i Neuendetlsau var mer praktisk og lettere å vaske, og den ble derfor modell for drakten i Norge. Søstrene var forpliktet på uniformsreglementet og ble stadig minnet på det gjennom rundskriv.

I et udatert rundskriv fra forstanderinnen Agnes Larsen kan vi lese:



«Hjemmets» arbeidsdrakt – to alternativer:

Marineblaa ensfarvet muselinskjole istedenfor de prikkede blåtøyskjoler. Skjørtesidde 16 cm fra gulvet, Lyseblaa vaskekjole skjørtesidde 18 cm, kan bruke graa strømper. Svarte sko, graa og hvite sko er ikke tillatt. Til disse kan brukes blaa forklæder.

For de som arbeider på sykehus skal det være «Lyseblaa vaskekjoler og hvite forklær. Skjørtesidde 18 cm». Søndag – og

hellig-dag brukes «pen kjole». Sort eller blaa ullkjole, svarte strøm-per og svarte sko. Skjørtessidde 18 cm.

Golfjakke var tillat, men «det er så mange brogede farger på jakkene som blir brukt. Jakkene må være sorte, mørke blå, stålgraa eller hvite, oppskrift og garnprøve ligger vedlagt dette rundbrevet.»

I 1952 datert 8.mai mottok Søsterrådet følgende brev:

*«På anmodning av søstrene på utposter skal jeg be søsterrådet ta opp spørsmålet om lommer på våre uniformkåper. Her i Oslo bruker kanskje de fleste søstre håndvesker når de går i byen og til kirke. Men slik er det ikke alle steder. Å være nødt til å bære veske med sig bare for et lommetørkles skyld er svært meget forlangt. Søstrene er jo fra før av vandt med lommer så det kan vel ikke være noe galt. Og en veske i dag er en luksusvare som koster altfor mange penger. Vi ber med dette Søsterrådet vise sin forståelse og imøtekommer så mange søstres ønske.
Med hilsen og takk fra søstrene.»*

Søsterrådet viste forståelse og det ble innerlomme knyttet til foret i kåpen.

Ny høringsrapport:

Lovisenberg kirke består som kirke for soknet

I april ble det i en foreløpig rapport om fremtidig bruk av kirkene i Oslo, foreslått at avtalen om å bruke Lovisenberg kirke til gudstjenester og kirkelige handlinger skulle sies opp.

Men:

Diakonissehuset Lovisenberg ønsker å utvide aktiviteter knyttet til Lovisenberg kirke, ikke redusere.



Prosjektutfordring

Den lokale menigheten ble derfor utfordret til å vurdere et prosjekt med tiltak som omfatter barn, unge og familier i Lovisenbergs nærområde. Forutsatt at Lovisenberg kirke fortsatt brukes til gudstjenester og kirkelige handlinger, vil Diakonissehuset Lovisenberg kunne dekke kostnadene til en stilling som arbeider med slike tiltak i nærområdet.

I ny høringsrapport for kirkebruksplanen i Oslo anbefaler styringsgruppen følgende:

«..Leieavtalen med Stiftelsen Diakonissehuset om Lovisenberg kirke fortsetter ved at Stiftelsen går inn med økonomiske midler i størrelsesorden et årsverk som skal benyttes til arbeid ut mot Lovisenberg kirkes geografiske nærmiljø. Lovisenberg kirke og menighetshus supplerer Gamle Aker kirke og menighetshus.»

13. januar 2019:

Menighetsmøte om soknedeling

Menighetsbladet har i høst hatt flere saker om kirkebruksplanen for Oslo. Prosessen er kommet et godt stykke videre og i januar skal medlemmene i Sentrum og St. Hanshaugen sokn ta stilling til forslag til soknedeling. Sett derfor allerede nå av søndag, 13. januar etter gudstjenesten i Trefoldighetskirken til dette viktige møte.

Kirkebruksplangruppen foreslår å dele SSH i to sokn: Sentrum sokn med Domkirken og Trefoldighetskirken og St. Hanshaugen sokn med Lovisenberg kirke og Gamle Aker kirke. I skrivende stund har Kirkelig Fellesråd i Oslo godkjent denne delingen, og vi venter at Oslo Bispedømmeråd vil gjøre det samme på sitt møte nå før jul. Dermed blir SSH høringsinstans i saken, og vi har allerede fått beskjed av Bispedømmerådet om å beramme et menighetsmøte. Saksdokumenter vil gjøres tilgjengelig i god tid før menighetsmøtet.

Følg med og delta på møtet!

Menighetsrådsleder, Klaus Mittenzwei

Juletreffester

Torsdag 3. januar kl. 16:30 - for større barn og voksne.

Fredag 4. januar kl. 16:30 - for 0-3 år, med tilpasset program for denne aldersgruppe.

PROGRAM

Vi starter med servering av pølser

Det blir julespill og vi går rundt juletreet.

Vi serverer kaffe og boller, og det blir poser til barna.

Sted

Begge juletreffestene arrangeres i

Markus menighetshus

Schwensensgate 15

- Gratis!



Jul og nyttår

Gamle Aker kirke

Julaften, gudstjeneste kl. 13:00 og kl. 16:00

Julaften, midnattsmesse kl. 23:00

2. juledag, høymesse kl. 11:00

Nyttårsaften, midnattsgudstjeneste kl. 23:00

Lovisenberg kirke

Julaften, gudstjeneste kl. 16:00

1. juledag, høytidsgudstjeneste kl. 11:00

1. nyttårsdag, høytidsgudstjeneste kl. 11:00

Trefoldighetskirken

Julaften, gudstjeneste kl. 15:00



Trefoldighetskirken



SENTRUM OG
ST. HANSHAUGEN SOKN

Gudstjenester januar 2019

	Gamle Aker kirke	Lovisenberg kirke	Trefoldighetskirken
Nyttårsaften 31.12.17	23:00 Midnattsgudstjeneste		
Nyttårsdag 01.01.2018		11:00 Høymesse	
Søndag 06.01.2018	11:00 Høymesse	11:00 Høymesse	19:00 Kveldsmesse
Onsdag 09.01.2018			17:30 Onsdagsmesse
Søndag 13.01.2018	11:00 Høymesse		11:00 Høymesse
Onsdag 16.01.2018			17:30 Onsdagsmesse
Søndag 20.01.2018	11:00 Høymesse	11:00 Høymesse	19:00 EVENSONG
Onsdag 23.01.2018			17:30 Onsdagsmesse
Lørdag 26.01.2018	11:00 Dåpsgudstjeneste		
Søndag 27.01.2018	11:00 Høymesse	11:00 Høymesse	
Onsdag 30.01.2018			17:30 Onsdagsmesse
Søndag 03.02.2018	11:00 Høymesse	11:00 Høymesse	19:00 Storbymesse

Kirkekaffe - Nesten hver søndag ordner frivillige med kirkekaffe eller café etter gudstjenestene. Dette vil bli annonsert under gudstjenesten.

Prest og organist - Navn på prester og organister for hver gudstjeneste finner du på nettstedet www.gudstjenestelisten.no

Faste aktiviteter i soknet

Bare Barnemat: Annenhver tirsdag kl. 16:30 – 19:00 i Lovisenberg menighetshus. For foreldre med barn i alderen 0 - 12 år. Middag, lek og hobbyaktivitet, dessert og avslutning. Pris: voksne kr 50, barn gratis.

Babysang: Tirsdager kl. 11:00: For babyer under 8 måneder. 13:00: For babyer over 8 måneder. Akersbakken 30.

Småbarnssang: Torsdager kl. 16:30 – 18:00 i Akersbakken 30. For barn opp til 4-5 år. Vi spiser sammen, før vi synger og leker. Avslutning kl. 18:00.

Oslo 32 KFUK-KFUM-speidere Torsdag kl. 18:00 – 19:30 i Markus menighetshus, Schwensens gate 15. For barn i skolepliktig alder.

Trefoldighet jentekor: Torsdager kl. 16:30 - 19:00 i Trefoldighetskirken. Vi trenger sangere! Prøvesang for jenter i alderen 9-20 år. Ta kontakt på e-post: post.sentrum@oslo.kirken.no

Klubben 10 -14: Tirsdager kl. 17:30 – 19:45 i Stallen, Akersbakken 30. Spill, sosialt samvær og litt mat. Kvelden avsluttes med fortelling fra Bibelen.

Kafé treffpunkt: Tirsdager kl. 12:00 - 14:00 i Markus menighetshus. Treff for alle hvor inntekt for salg av kaffe og kaker går til menighetens misjonsprosjekt med sosialt arbeid på Madagaskar.

Åpen kirke – «Ta tiden tilbake» Tirsdager kl. 16:00 – 18:00 i Trefoldighetskirken. Et sted for stillhet, ettertanke, bønn og lystenning. Kl. 17:00 Tidebønn «Ved arbeidsdagen slutt» i sidekapellet.

Fristedet: Første onsdag i måneden kl. 18:00 i Lovisenberg kirke, måltid kl. 17:00 på Diakonissehuset i Mor Guldberg-stuen. Fristedet er en kveld med refleksjon, ettertanke og musikk.

Markus/St. Hanshaugen misjonsforening: Første onsdag i månedene september, oktober, november og april, mai, juni kl. 11:30 i Markus menighetshus.

Andakt Torsdager kl. 11:30 i Cathinka Guldberg-senteret.

Værestedet: Fredager (nytt!) kl. 16:30 – 19.00 i Trefoldighetskirken. Aldersgrense 18 år. Tilbudet er spesielt rettet mot bostedsløse og personer med rus- og/eller psykiatriproblemer i Oslo sentrum.

Pilegrimssenter Oslo: Senteret er åpent alle virkedager kl. 09:30 - 15:00. Besøksadresse: Akersbakken 30.

Åpen kirke i Gamle Aker kirke Torsdager kl. 16:00 – 18:00. Velkommen til lystenning, bønn, refleksjon og stillhet.

Kirkene

Lovisenberg kirke:

Lovisenberggata 4

Gamle Aker kirke:

Akersbakken 26

Trefoldighetskirken:

Akersgata 60



Soknet på nett

www.kirken.no/ssh

Facebook: www.facebook.com/sentrumogst.hanshaugensokn

Trefoldighetskirken: www.facebook.com/Trefoldighet

Trosopplæringen på St. Hanshaugen: www.facebook.com/groups/1419571511651450/

Instagram: <https://www.instagram.com/sentrumogsthanshaugensokn/>

Les Marta A. Ims prekerer her: www.martaspredikningar.blogspot.no/

Menighetskontoret

Akersbakken 30, 0172 Oslo.

E-post: post.sentrum@oslo.kirken.no

Telefon: 23 62 91 20

Telefon- og besøkstid: tirsdag og torsdag mellom kl. 10:00 - 12:00 og 13:00 - 15:00

Menighetsrådets leder: Klaus Mittenzwei

Menighetsbladet

Redaktør: Anders Smith (ande-smi@online.no)

Menighetsbladet utgis kun i elektronisk form (i PDF-format).